

Lydia Didriksen

Mona og Boas

Myndir: Solveig Hansen

Dukka

„Hatta er mitt hús,
og nú vil eg inn,“
sigur Mona.
Hon er ein dukka.

Revur

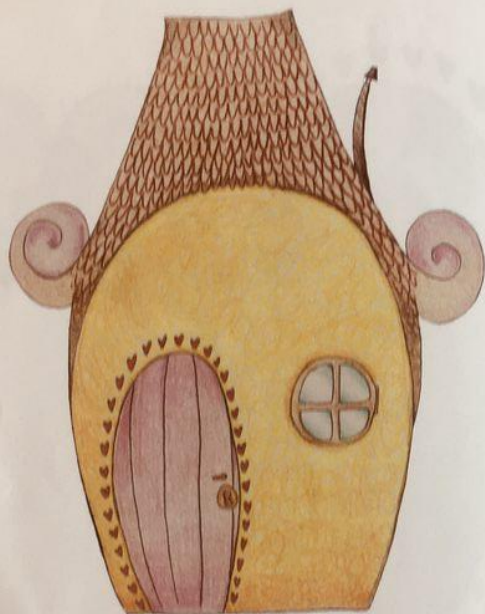
„Hetta er mítt hús,
og eg eri inni her nú,
sigur Boas.
Hann er ein revur.

„Út,“ sigur dukkan Mona.
„Eg vil inn nú.“

„Eg eri inni,
og tú ert úti.
Eg eri heima,“
argar Boas revur.

Dukku-hús

„Hatta er mítt heim,
hatta er mítt dukku-hús.
Tú skalt út beint nú,
rópar Mona.
„Finn tú tær tína holu.“

Ein sebra, ein mús, eitt tok
og ein høna standa og gána.

Tey eru bilsin.

Høna

„Kom út og dansa við mær,“
sigur hønan og dansar runt.

Revurinn gánnar.
Hann hefur tóman búk.
Hann vil eta,
og hñnan smakkar so væl.

Boas revur ivast eina lñtu,
men so fer hann út.

Og hñnan setir ferð á
og rennur og spelar,
alt hon kann.

Boas rennur eisini,
men hñnan er vekk.

Dukkan Mona
fer inn í sítt hús.

Og inn koma eisini ein sebra
og ein mús og eitt tok.

Og hōnan?
Hon dansar og
leikar í eina løtu,
so fer hon inn til hini.

Og Boas revur?
Hann hefur enn
tóman bók
og er í síni holu.

